

give en udtømmende Behandling af Loldtarifen, da ogsaa at nævne de Positioner, som fremkaldte en Forhøielse af Indtægten, og det er fuldkommen rigtig, saaledes som det er slet fra min ærede Nabo's Side, at disse Artikler ere bleve nævnte, men det var ikke min Hensigt at foretage nogen egentlig Opgjørelse.

Fischer: Som det er i Alles Grindring, foreligger Loldlovforlaget i Mar for tredje Gang. Det blev for to Aar siden forelagt i Folkethinget af den tidligere Finanzminister og er derefter igjen i forrige Samling behandlet i Folkethinget, hvorpaa det nu er kommet til os. Det er i den Skikkelse, hvori det foreligger os for Diebliffet, ikke ledsaget med udførlige Motiver, saaledes som det var Tilfældet første Gang, men jeg slutter ogsaa af den høitærede Ministers Udtalelser, at Motiverne til det først forelagte Lovforslag maa gjælde som Motiver ogsaa til det nu foreliggende, og jeg vil derfor gaa ud fra de Motiver, som forelaa ved det første Forslag, idet jeg tillader mig at prøve først Spørgsmaalet om Betimeligheden af det foreliggende Forslags Fremkomst. I denne Henseende hedder det i Motiverne til det først forelagte Lovforslag, at det nu er 8 Aar siden — for Diebliffet er det jo altsaa blevet 10 Aar siden — at en Revision af Loldloven sidst fandt Sted, og at det derfor kan være paa Tiden paany at underkaste Loldloven et Gjemmensyn. Her befunde vi os paa et Omraade, der ganske vist er disputabelt. Ei Mar kunne forekomme at være en lang Tid for en vis Betragtning, og det kan være en kort Tid for en anden Betragtning, og noget Afgjørende i den Henseende er ikke at sige. Loldlovforlaget foreligger nu, enten det saa er efter for kort eller for lang Tid, og vi tage det derfor under Overveielse. Jeg gaar derfor til det andet Punkt, som opføres i Motiverne som Grund til Lovforslagets Fremkomst. Det er dette, at det nuværende Tidspunkt, hvor Udviklingen af de materielle Kræfter er naaet saa vidt, og hvor der er No i de Forhold, som her nærmest komme i Betragtning — jeg gaar et Par Linier forbi, som ere uvæsentlige — turde formentlig være særlig egnet til at optage deslige Overveielser. Jeg tager til Indtægt, hvad her er sagt om, at en Revision af Loldloven forudsætter No i de Forhold, som derved nærmest komme i Betragtning; men jeg maa tilstaa, at jeg ikke ret har været i Stand til at fatte, hvorledes Koncipisten har kunnet sige, at der nu for Diebliffet er No i de Forhold, som her nærmest komme i Betragtning. Jeg har kun kunnet finde en Forklaring ved den Forudsætning, at Ordene have været skrevne en Tid, de ere fremkomne, thi da Lovforslaget forelaa i Folkethinget, var Arbeidsbevægelsen i fuld Gang ikke blot i fremmede Lande, men ogsaa herhjemme, og det vil dog Ingen benegte, at stal der være No i de Forhold, som her

nærmest komme i Betragtning, maa der ogsaa for en væsentlig Del være No i Arbeidspørgsmaalet. Det er jo en bekendt Sag, at Bevægelsen blandt Arbejderne har skaffet mange Fabrikationsvirksomheder de største Bryderier, og det er ligeledes en anerkjendt Sag, at det kan foraarsage Rystelser for en Industri, endogaa af alvorlig Betydning, at der foretages et nyt Gjemmensyn af Loldloven. Det er derfor neppe vel betænk at vælge netop det nærværende Diebliff til at underkaste Loldloven et Gjemmensyn, hvorved flere Fabrikanters Interesser paa en meget følelig Maade ville blive berørte. Et andet Motiv har man fundet ved at kaste et Blik paa Forholdet mellem de direkte og de indirekte Afgifter hos os, en Sammenligning, der viser, at de indirekte Skatter ere stegne meget betydeligt endogaa i de senere Aar, medens de direkte Skatter ere blevne omtrent, hvad de vare, hvad jo ogsaa er en simpel Følge af, at flere af dem ere aldeles faste Skatter, som ikke kunne undergaa nogen Forandring. Man har søgt en Grund til Uro i denne de indirekte Skatters Stigning ved den Betragtning, at disse væsentligt hvile paa Forbrugen, og ganske vist gjælder det unegtelig om Loldafgifterne, at de væsentlig hvile paa Forbrugen. Man mener, at dette er en uhelbig Maade at beskaffe paa. Indtægternes Stigen i og for sig anser man selvfølgelig for glædelig, men derimod er det dette, at Skatten hviler paa Forbrugsgjenstande, der vækker saa stor Bekymring. Jeg negter ikke, at naar man vil systematisk betragte Skatterne, saa kan det være et meget heldigt Udgangspunkt for Betragtningen, hvorledes Skatterne ere lagte, ogsaa i den Henseende, om det er direkte eller indirekte Skatter, om de hvile paa Forbrugen, eller nærmest et andet Hensyn har været ledende ved at paalægge Skatten; men jeg tror, at en stor Del af den Bekymring, man nærer for, at de indirekte Skatter hvile paa Forbrugen, vilde svinde, naar man tog under nærmere Overveielse, hvilken Forstjællingen egentlig bliver, om man betaler direkte eller man betaler indirekte Skatter. Jeg tror, at det da vil vise sig, at det i det Mindste i saare mange Tilfælde er ganske ligegyldigt, om Skatten bliver indkrævet paa den ene eller den anden Maade, eller at der maasse endogaa kan være Fordel ved den indirekte Beskatning fremfor ved den direkte. Lad os antage, at en Mand har en Indtægt af 1,000 Rd. om Aaret, og at han bruger disse 1,000 Rd. til sin og sin Families Underhold, dens Nytte og Behagelighed, som det spies til i Indtægtsstatelloven. I dette Tilfælde ere jo de allerfleste Mennesker, at de bruge eller dog omtrent bruge deres aarlige Indtægt. Lad os fremdeles antage, at denne Mand ved at undersøge sine Beskatningsforhold kom til det Resultat, at han i indirekte Skat svarer 25 Rd. Hvad betyder da denne Skat af 25 Rd. for ham? Det betyder, at af de Forbrugsgjenstande, som han kjøber til at